

kassuka mahha jätnud. Mõnda mõtle iggamees Narrilase maal, agga kuulge, mis siiski sündis. — Jubrus üksford üks tee kääja pettis koerahammas ühte perreka Narrilase küllasse ja jäi kõrtsi õdmajjale. Kõrts olli wanna Narrilase kombat mõda rahwast täis ja teekäija mõistis jobnud meeete lorrisk kohbe, et siin üsna tühja nuppuga rahwas elas. Seal tõstis teekäija kelm seddamaid jutto ja ütles: „Minna näen kõigist asjast, teie ollete wägga tar-gad mehhed! ollen paljogi Ma ilma ümber käinud, agga küskil pool ei olnud ni wiisakast harritud mehhi leida, kui siin Narrilase maal. Teie ollekste muido iggapiddi täielik-tud lomad, siiski on üks asii weel pudu: sest teie ei sa muido toito ja ihokattet kui rõ läbbi, ja se on üks wägga rummal tüf, mis ni targa rahwa seas ei kõlba. Arge pange pahhaks kui teile sõbralikkult nimmetan, kust tükkist se wigga tulleb. Se tulleb teile pargitud lamba nahha kassukade läbbi. Kõige parremad kassukad, mis innimesele tõdta leiba andwad, tehakse parkimata jännessse nahhast. — Kõik suremad suggu innimesed, würestid ja kunningad kandwad jännes nahha kassukad, mis neile ilma waewata leiba ja warra otsata jäggawad. Olleks teil, armsad sõbrad, parkimata jännes nahka kassukad seljas, ei siis ol- leks kellelgi ennam tarwis tõdd tehha egga waewa nahha; toit tulleks isseennesest subhu ja ep olleks mehbel suremad päwa tõdd, kui et agga su lahti laiale ajjaks, lõua luid nattuke ligutaks ja kõrrist alla nelaks! Agga kes nimme- tud pissokest waewa peaks põlgama, wõib ka selleta ellada; sest iggauhhel parkimata jännes nahka kassoka kandjal on wõimalik se läbbi kõbto toita, et ta päikese paistel seljali mahha langeb ja su lahti teeb: seal saab ta kõht nattofese ajja pärrast täis! — Weel ennam, mis ial innimese südda ihtab ehk meel melitab, sedda saab ta parkimata jännes nahkse kassuka läbbi! Sowiksid sa sureks herraks, krah- wiks ehk würestiks tõusta, siis sillita agga wasta karwa omma kassukat ja ütle: „Ma tahhan seekš ehk seekš sada!“ siis olled sa seddamaid, mis sa ihhaldasid, olgo krahw, würest ehk weel surem. Sidi; ja sammeti-rided, toššina kaupaa teenrid ja ümmartajad, sured lošsid, kuld tõllad ja uhked obhofed kašwawad ruttumast kui sened ma seest ülles, ja kõik on sinno pärris omma. Tahhaksid sa maad ja walda endale pärrida, siis ei prugi sa rahha koppikast wälja anda, waid ütle agga: Ma ollen parki- mata jännesnahka kassuka mees, seal on kohbe ma ja wald sinno omma ja sinna olled wallitseja kui kõige surem kun-

ningas! — Mis ennemuistefes juttudes nõija-witsast rägi- takse, misga kui pu ehk kiwi wasto lües kástakse: tõuse ülles kaetud laud kolme, kuu ehk kümne roaga, ja sedda: maid laud rogadega sundija nokka ette tõuseb, sedda ja weel suremad immeteggo wõib jännesnahka parkimata kas- sukas tehha. Parkimata jännesnahka kassuka kandja on Jummalala sarnane; temma wõib ue ma ja taewa lüa!“

Seame selgeste, et kõik Kalendri luggejad meiega üh- hel meel üllemal rägitud jutto jampsi lorrisk arwawad, mis kegi mõistlik innimene ei wõi uskuda egga tõeks pid- dada. Mõnda mõtlewad kül mõistlikud innimesed, agga Narrilase maal olli luggu opis teist wiisi. — Mõnningad läksid kõrtsi pool jobnud koijo, wiškastid seddamaid omma lambanahka kassukad, mis kennad ja ued ollid, kas tulde ehk sõnnikusse, ja läksid teisel päwal parkimata jännes- nahka kassukaid otsima. Linnas, kuhho Narrilaste rum- malus rutto olli tunginud, leiti kaupmehhi küllalte, kes Narrilaste jampsimisest kasso tahsid püda. Need ütlesid, tulge mõnne näddala pärrast taggasi, ma pannen teie nimmed kirja ja tõutan, et iggamees ue jännesnahka kas- suka peab sama. Kaupmehhed ostsid iggalt poolt tühja inna cest jännessse nahku, kellest suremad luggu ei peta, ja lastid saddade kaupaa kassokaid tehha, mis iggale pole kauba turrule weeti. — Rob, seal tullid siis essiteks üks ja teine Narrilane, ostis ue kassuka ja käis kui ilparrakas mõda maad ümber, teised sedda nähhes ütlesid: Läksi ka parkimata jännesnahka kassukaid nõudma! Nattufese ajja pärrast nähti Narrilase maal jubba saddade kaupaa jännes- nahka kassuka mehhi; agga kellelgi ep olnud õpsam põlli egga parrem ello kui lambanahka kassoka meestel, waid pididwad tõdd teggema ja waewa näggema endisil kombel kui nalga ei tahnud lõppeda; agga mis kõige raskem olli: tühhi parkimata jännesnahka kassukas ei annud kehale soja ja olli iggapiddi alwem kui endine lambanahka kassu- kas. Jubba wannast ajjast sadid ellasid Narrilaste maal ka mõnned mu suagu innimesed, kes kui Narrilased pargitud lambanahka kassukad kandsid. Kui need Narrilaste wil- letsad luggu nägaid, läks südda neil nukraks, ja akkasid sõbra kombel Narrilastele kassolikko nõu andma. Agga midda ennam hääd nõu anneti, sedda bullemaks läksid jampsijad. Narrilaste pimmetad silmad ei lõinud wallasi, waid leiti igga turrepäwal uusi kassoka essjait toššinade kaupaa linna ulitsal. Mõnne aastaa pärrast jäiwad mõu- ningad wanna kassukaga Narrilased kahbe wabbel mõtlema,